

cych się, a przede wszystkim będzie się starała nie dać się zarazić pesymizmem, i kontakt najściślej z dziećmi utrzymywać.

Ostatni referat odczytała p. Włodkowa na temat praktyk sodalicyjnych, odnoszących się do czci Matki Najśw.

W dyskusji nad odczytywanymi sprawozdaniami poszczególnych sodalicyj poruszono potrzebę lepszego zaznajomienia się katolików z Pismem św., i wogóle konieczność intensywniejszej propagandy dobrej książki. Dowodem jak bardzo potrzeba dobrej, rozrywkowej literatury katolickiej, jest fakt, że powstał fundusz przeznaczony na ten cel, i dwie diecezje, mianowicie pińska i wileńska, opodatkowały się już po dwa złote miesięcznie na utrzymanie tego funduszu. Postanowiono zwrócić się do ks. Biskupa Okoniewskiego z prośbą, aby raczył na konferencji episkopatu polskiego przedstawić ten palący brak beletrystyki katolickiej, a oświadczyć zarazem gotowość sodalicyj pań ziemianek do poparcia wszelkich zabiegów duchowieństwa, zmierzających do założenia funduszu krajowego prasowego, mającego zapobiec tej wielkiej potrzebie.

Na zakończenie uchwalono następujące rezolucje:

Dwunasty Zjazd Związkowy pań prezydentek zaleca poszczególnym sodalicjom, by:

1. Z okazji 350-lecia zatwierdzenia sodalicyj Prima Primaria starały się pogłębić w sodaliskach gorące nabożeństwo do Najśw. Marji Panny. Posłużą ku temulekturą wykłady z dziedziny marjologii, oraz odczytanie na każdym zebraniu jednego rozdziału z dziełka Najprzew. ks. Biskupa Szlagowskiego p. tyt. „Zdrowaś Marja“.

2. By, pomne na to, iż prawdziwe nabożeństwo do Matki Najśw. obejmuje także naśladowanie jej przedziwnych cnót, pielęgnowały w duszach swoich i dzieci swoich zamięłowanie cnoty czystości i przeciwstawiały się usilnie w swoim środowisku prądom dzisiejszego zepsucia obyczajowego. Przyczyni się do tego utrzymywanie, mimo obecnych trudności, pogodnej atmosfery w domu, troska o należyte wyrabianie dzieci od najmłodsze go wieku, oraz dostarczanie młodzieży godziwych rozrywek i zebrań towarzyskich.

3. By, z okazji 25-lecia dekretu Piusa X „Quam singulari“ o wczesnej i częstej Komunii św. dzieci, stosowały te wskazania Stolicy św. w swych domach i szerzyły te idee w swem otoczeniu.

4. By, w celu ożywienia działalności sodalicyjnej w naszych czasach, urządzały kursy dla zarządów sodalicyj w swej okolicy, bądź też całej diecezji.

5. By, wobec wydanego całego pisma św. starego i nowego zakonu w jednym tomie, w cenie 20 zł. (ks. ks. Jezuici Kraków, ul. Kopernika 26) podjęły się szerzenia hasła „każdy dom sodalicyjny, owszem każdy dom polski, musi posiadać pismo św“.

6. Zjazd prosi sekretariat o wygotowanie wskazówek dla instruktorek kandydatek, oraz potrzebnych dla sprawności pracy druków sodalicyjnych, (jak zgłoszenia dla kandydatek, sprawozdań osobistych i związkowych).

7. Zjazd, uświadamiając sobie doniosłą rolę własnego organu dla żywotności sodalicyj pań wiejskich, przypomina uchwały poprzednich zjazdów, mianowicie, by w każdym dworze sodaliski znajdował się jeden egzemplarz pisma „Dwór Marji“, a jeden egzemplarz pisma ogólnie sodalicyjnego „Sodalis Marianus“ przynajmniej na dwa dwory.

Po zakończeniu zjazdu zorganizowano z inicjatywy i łaskawości ks. Biskupa Okoniewskiego wycieczkę po Pomorzu. Rozjechaliśmy się pod wrażeniem tej niezmiernie ofiarnej gościnności z jaką nas przyjmowano, z serdeczną wdzięcznością i radością z możliwości poznania tak pięknej ziemi pomorskiej.

Z działalności Sekretariatu.

Liczba Sodalicyj należących do Związku wynosi 21. Oprócz tego prosi o przyjęcie do Związku sodalicja, zawiązana w Brzozie. W tem jest sodalisek 867. Kontakt z Sodalicjami utrzymywano przez organ Związku, kwartalnik „Dwór Marji“ oraz przez korespondencję. Listów i kartek wysłano około 160. Posiedzeń sekretariatu odbyło się pięć.

Stosownie do postanowienia na ostatnim Zjeździe w Wilanowie wydaliśmy referat p. Frąckiewiczowej p. tyt. „Udział Sodalicyj w Jubileuszu Odkupienia“. Wyrównały za nią należność sodalicje: chyrowsko-samborska, bydgoska, kujawska, sanocka, białaczowska, war-